

کورس ٹائل:

مقالہ نگاری IV

عنوان:

ایم ایس سیشن:

PUNJ-601

کورس کوڈ:

کریڈٹ آورز:

II

سمیسٹر:

پروفیسر ڈاکٹر مجاہدہ بٹ

-iii ۔ تو سید بعد تو سید: (Blackening after Blackening)

تو سید دا مطلب پن چھان کر کے مسودے و چوں اصل مواد حاصل کرنا اے اوہنوں درست کرنا، انڈے و چوں بیضہ کڈھنا، کانٹ چھانٹ کر کے ترتیب دینا چیز اس دی کانٹ چھانٹ توں بعد ای اصل چیز خالص حالت وچ سامنے آوندی اے۔ اپنے ذریعاء تے وسیلیاں نال دریافت ہون والیاں معلومات تے خیالاں نوں ذہانت نال مربوط تے منظم کرنا تو سید اکھواند اے۔ عبدالرازاق لکھدے نیں:

”آغاز کار سے اب تک جو نوٹ لیے گئے ہیں ان کے عنوانات کے تحت مرتب کیا جائے۔ ان کو مرتب کرتے وقت اس بات کا بھی خیال رکھا جائے کہ جو غیر اہم یا غیر ضروری نوٹ آگئے ہیں انہیں الگ کر دیا جائے۔“

مواد اکٹھا کرن مگر وہ اونوں ترتیب دتی جاندی اے یعنی جیہڑا مواد اکٹھا کیتا جاندی اے اوہنوں موضوع داریاں سنہ وار ترتیب دینا۔ گیان چند ایہدے بارے لکھدے نیں:

”ماخذی مواد کا مطالعہ، نوٹ لینا، مواد کی پرکھ اور ترتیب سب و سیلے ہیں مقا لے کو لکھنے کے تحقیق کا مقصد ہے اس آخری عمل کی دو منزليں ہوتی ہیں۔ (1)

تو سید، یعنی مقا لے کا پہلا مسودہ تیار کرنا، (2) تمیض یعنی پہلے مسودے کی ضروری ترمیم و اصلاح کے ساتھ صاف نقل، اس نقل کو مبیضہ کہتے ہیں۔“

تو سید کرنا ڈھیر اکھا اے۔ اکثر دوسری تیسری تو سید کر دیاں کھوجی تنگ پے جاندی اے۔ جس پاروں کئی واری کھوج دا کم روک دیندی اے۔ یاں تو سید کیتے بغیر ای مقالہ رہنماؤں پھرڑا دیندی اے۔ ہر دو صورتاں تحقیق تے تحقیق دوہنائی نقصان دہ ہوندیاں نیں۔ کیوں جے بغیر تو سید کم رہنماؤں دین دی صورت وچ رہنمایقینی طور تے غصہ کھا جائے گا۔ محمد عارف تو سید تے مقالہ لکھن دے تے مرحلے متعین کر دے نیں:

”پہلے تو سید پھر تو سید ثانی اور بالا خرتبیض کے مرحلے میں آپ نے داخل ہونا ہے۔“

ایہناں تباں مرحلیاں تے کھوج کاردا پورا اترنات ضروری اے۔ ایہناں موجب تحقیقت کارنوں مقا لے دی تو سید دے دوران اپنے ذہن دے خیالاں نوں کاغذ تے منتقل کر دیاں اک سطر چھڈ کے لکھنا چاہیدا اے۔ ایں ضمن وچ محمد عارف طریقہ تو سید لئی تن ہدایتاں تے عمل کرن دا مشورہ دیندے نیں:

”(1) اولاً یہ کہ دو سطروں کے درمیان اتنی جگہ رکھیں کہ بعد ازاں، تبدیلی یا اضافہ وہاں رقم ہو سکے، (2) تو سیدی مرحلے سے پہلے آپ اپنے تمام نوٹ کارڈ، فوٹو سٹیٹ کروالیں، (3) ہر استعمال ہونے والے نوٹ کا مختصر حوالہ حاشیہ میں درج کرنا مت بھولینے۔“

تو سید دے بعد تبیض دامرحلہ آندہ اے مقا لے دی تو سید پہلے مسودے نوں تیار کرنا اکھواندی اے نظر ثانی دا کم اک توں ودھواری کیتا جاندا اے۔ تو سید تے تبیض ہی مقا لے دی تکمیل داناں نیں۔ تبیض توں بعد جیہڑا مسودہ تیار ہو کے مقا لے دی شکل اختیار کردا اے اوہنوں مبیضہ آ کھدے نیں۔ نظر ثانی دے عمل وچ حذف تے اضافے دا مکان وی ہوندا اے۔ بچ انچ نہ ہوئے تے ترتیب اتے دوجی نظر ماری جاسکدی اے۔ مقا لے وچ حقیقیاں، اقتباسات تے حوالیاں اتے مناسب توجہ دتی جاسکدی اے۔ مقا لے دی زبان تے اسلوب نوں بہتر بنا یا جاسکدی اے۔ ایس مرحلے تے ترمیم یا وادھیاں دی لوڑ محسوس ہوندی اے جس پاروں گیاں چند دے مشورے تے عمل کیتا جاسکدی اے جیہڑا آسانی دا کارن اے:

”میں ہر مضمون اور کتاب کے مسودے کو ایک بار نقل کرتا ہوں لیکن اس نقل میں سب کچھ ترمیم حذف و اضافہ، مطالب کی ترتیب نو اور زبان کی درستی کرتا ہوں۔ نقل کرنے کے فوراً بعد یا بعض اوقات نقل کے دوران ہی مجھے پھر کوئی ترمیم یا اضافہ کرنا ہوتا ہے تو قینچی سے ورک کاٹ کر اضافہ کرتا ہوں۔ چپیاں چپکاتا ہوں، ادھر کا حصہ ادھر اور ادھر کا حصہ ادھر کرتا ہوں گویا ایک تبیض دو تین تبیضوں کے برابر ہو جاتی ہے۔ میرا کوئی مبیضہ ایسا نہیں ہوتا جس میں چپیاں نہیں چپکائی گئی ہوں اس لیے میری رائے ہے کہ اردو کے مخفق تبیض کے دوران قینچی اور گوند کی لازماً ضرورت ہے۔“

مقا لے نوں دو جی وار پڑھنا تو سید بعد تو سید اے ایس مرحلے وچ اصلاحی غلطیاں دے نال ٹکنیکی غلطیاں وی دور کیتیاں جاندیاں نیں۔ جملیاں دی اصلاح تے ترتیب وی بروئے کار لیائی جاندی اے۔ مقا لے دی تو سید یاں مقالہ لکھ لین مگر وہ اگلا مرحلہ نظر ثانی دا اے ایہنوں بعد تو سید وی آ کھیا جاندا اے۔ ہارون قادر ایس مرحلے نوں ”تبیض“، داناں دیندیاں لکھدے نیں:

” مقا لے کی تو سید پہلے مسودے کو تیار کرنا کھلاتی ہے۔ نظر ثانی کا مرحلہ اس کے بعد آتا ہے۔ نظر ثانی کا کام ایک سے زائد مرتبہ بھی کیا جاتا ہے۔ تو سید اور تبیض ہی مقا لے کی تکمیل کا نام ہے۔“

جو کچھ لکھیا جا چکیا اے اوہنوں دوبارہ ویکھنا تے اوہدے وچ موجود کمیاں بیشیاں نوں پورا کرن دی کوشش کرنا اے تاں بچ اوہنوں حتیٰ شکل دے کے جانچن (Evaluation) لئی گھلایا جاسکے۔

مقالہ لکھدیاں محقق پہلے مسودے نوں آخری متن ثابت کرنا چاہندا اے۔ ایہہ ممکن نہیں مقالہ لکھدیاں محقق کناؤی محتاط کیوں نہ ہوئے کوئی نہ کوئی گھاٹ لکھت وچ ضرور رہ جاندی اے۔ جیہڑی نظر ثانی دوران بعد تو سویدسا منے آوندی اے۔ نظر ثانی لئی انگریزی وچ Revise واکھرو رتیا جاندی اے نظر ثانی اک توں ودھواری کیتی جاسکدی اے۔ عطش درانی اپنے وچاراں دا اٹھارا نج کر دے نیں:

”Revise“ کرنے کے لیے ”نظر ثانی“ کے علاوہ کوئی موزوں لفظ نہیں۔ عام طور پر تیسری یا چوتھی بار دہرانے کو نظر ثالث یا نظر چہارم نہیں کہتے بلکہ اسے بھی نظر ثانی ہی قرار دیتے ہیں۔

مبیضہ ”مضمون یا مقالے دا خیر لاروپ“ اے۔ ایہنوں ”Copy Text“ وی اکھیا جاندی اے۔ بعد تو سویدیاں نظر ثانی بارے محمد خان اشرف لکھدے نیں:

”ایک دفعہ تحریر کرنے کے بعد محقق یامدون اس کی کائنٹ چھانٹ کرتا ہے۔ اس میں ضروری اصلاح کرتا ہے۔ جہاں مناسب ہوا ضافے کرتا ہے اور اس کی ہدایت اور مشورے کے مطابق اس میں تغیر و تبدل کرتا ہے۔ اس طرح جب وہ اس کارہ نما / گائیڈ اس کام سے پوری طرح مطمئن ہو جائے تو پھر وہ اس کو آخری بار صاف کر کے لکھتا ہے، اس عمل کو ”بھیض“ یعنی سفید کرنا اور اس طرح لکھی گئی تحریر کو ”مبیضہ“ کہا جاتا ہے یعنی سفید کیا ہوا۔“

تسوید و انگوں نظر ثانی داعمل وی ڈھیر اہمیت دا حامل اے ایہدے وچ محقق دی گئی جیہی چوک اوہدے کم نوں بے قدر اکرسکدی اے۔ اختیاط ایس عمل دی پہلی شرط اے۔ نظر ثانی دا مرحلہ ایس لئی اوکھا اے کہ ایہدے وچ حقن نوں اپناناقہ آپ بنانا پیندا اے۔ محقق نقاد داروپ وٹا کے کم کردا اے۔ ایس حوالے نال پروفیسر محمد عارف لکھدے نیں:

”اپنی تحریر کو بغور پڑھیں جیسے غیر کی نگارش پہلی مرتبہ پڑھ رہے ہوں۔ تاکہ اپ ان حصوں کو جان سکیں، جن کا سلسلہ ابلاغِ موثر ترین ہے اور ان گوشوں کو بھی پہچان لیں، جن کا حال پتلا ہے یا وہ بس بے حال ہیں۔“

کمزور حصیاں نوں مضبوط حصیاں دے برابر لیاون دانویں سریوں کم کیتا جاندی اے۔ محقق اپنے مقالے دیاں کمزوریاں دور کرن لئی فیر جھٹ جاندی اے۔ نظر ثانی کر دیاں دھیاں رکھنا چاہیدا اے کدھرے مقالے دا ڈھلانا ڈھانچے ای نہ بدل جائے۔ نظر ثانی کر دیاں محقق تے رہنماء معاو، اسلوب تے لفظاں وچ رو بدل تے کٹ وڈھ کر سکدی اے، پرمقالے دے ڈھانچے وچ تبدیلی نہیں لیائی جاسکدی۔ ہارون قادر جانکاری دیندے نیں:

”مقالے کے ڈھانچے میں بنیادی نویت کی تبدیلیاں کرنے سے گریز کرنا چاہیے وہ اس مرحلے پر املاء، رموز اوقاف، جملوں کی مناسب ترتیب اور دوسرے تقاضے پورے کر سکتا ہے۔ مواد پر جتنی مرتبہ نظر ثانی ہو سکتے اتنا ہی بہتر ہوتا ہے۔“

اکثر محققان دی خواہش ہوندی اے کہ سارا مواد مقالے وچ شامل کر دتاجئے ایہہ ممکن نہیں۔ رفع الدین ہاشمی تے زاہد منیر عامر ایں بارے لکھدے نیں:

”مقالہ نگار گنگران کی ہدایات کے مطابق مسودے میں بار بار کانٹ چھانٹ کرنے میں کوئی تامل نہیں کرنا چاہیے۔“

ایسے طرح مقالے دیاں غلطیاں وی اوہناں خالی سطراں وچ لکھ دتیاں جاندیاں نیں تاکے آسانی نال پڑھیاں جاسکن تے مقالے دی تصحیح داباعث بن۔ محقق نوں مقالہ لکھدیاں گھٹو گھٹ اک سطر چھڈ کے مسودہ لکھنا چاہیدا اے۔ تاں جے مسودہ جانچن توں بعد صلاحواں دیوں وچ سوکھر ہوے۔ محمد ہارون قادر دے بقول:

”نگران کو نظر ثانی کے لیے پیش کیا جانے والا مسودہ کم از کم ایک یا دو سطراں چھوڑ کر اور صفحے کے ایک طرف لکھا جانا چاہیے۔ تاکہ اگر گنگران مسودے پر اپنی تجاویز تحریر کی صورت میں دینا چاہے تو اس کے لیے تھوڑی جگہ تو موجود ہو۔“

مسودے نوں خوش خط لکھنا چاہیدا اے تاں جے نظر ثانی ویلے عبارت پڑھن وچ آسانی ہو دے۔ نظر ثانی داعمل کدوں تے کئی واری کیتا جائے۔ مسودے نوں کافی چ نظر ادا توں اوہلے رکن مگروں جدوں ویکھیا جاوے بہتا غیر جاندار ہو کے اوہدا جائزہ لتا جاسکدا اے۔ کیوں جے ویلا نگھن نال اوہ زیادہ غیر جاندار ہو جاندالا۔

جیہڑا مقالہ یاں مضمون لکھ کے رکھ دیتا گیا ہوئے ویلا نگھن نال اوہدے وچ ودھ گھٹ ہو جاندی اے ویلے دے نال نہ صرف محقق دی سوچ بدلتی اے۔ سکون حالات تے واقعات دے بدلن نال اوس موضوع توں متعلق بہت سارا نوں مواد تے تحقیقات منظر عام تے آ جاندیاں نیں۔ نظر ثانی دے عمل نوں تھوڑے و قلنے نال جاری رکھنا چاہیدا اے ایں سلسلے وچ یاراں دوستاں تے عزیزاں دی مرد لئی جاسکدی اے۔ جیہڑا اہمادی لکھت اتے سخت تقدیم کر کے اوہدیاں خوبیاں خامیاں دیکھیڑا اکرسکن۔ عطش درانی لکھدے نیں:

حذف تے اضافے: (وادھے گھائے)

پہلے مسودے کی تیکیل کے بعد جب اسے دوبارہ دیکھتے ہیں تو اندازہ ہوتا ہے کہ مسودے کے کچھ حصے حذف کر دیئے جائیں اور کچھ مزید مواد کا ادھر ادھر اضافہ کیا جائے۔

بہتر ترتیب:

ترتیب ایسی منطقی ہونی چاہیے کہ ایک باب سے دوسرا باب، ایک ذیلی جزو سے دوسرا ذیلی جزو زنجیر کی کڑیوں کی طرح مسلسل شسلک ہو گئے ہوں۔

توثیق:

حقائق اور حوالوں کی صحت کے حوالے سے تیسرا مقصد حوالوں اور دوسرے حقائق کی درستی کی ایک بار پھر توثیق ہوتی ہے۔ پہلی بار عموماً حوالوں کو مفصل اور متن کے برابر حاشیے میں لکھ لیا جاتا ہے۔

میپسہ نگاری کے وقت انھیں پاورتی میں اور مختصر درج کیا جائے گا۔

مقالے دی نظر ثانی وچ اوہ نوں جانچیا جاندے اور ہدیاں خامیاں تے گھٹائیں نوں دور کیتیا جاندے۔ جے کوئی کمی نظر نہیں آؤندی تے ایہدا مطلب اے پئی محقق نے صحیح طریقے نال نظر ثانی نہیں کیتی۔ ایسی لئی اوہ نوں نویں سریوں مقالے دی نظر ثانی پوری توجہ تے دھیان نال کرنی چاہیدی اے۔ ایسی سلسلے وچ مقالے دی ترتیب، زبان، اسلوب تے اقتباسات کنی توں کنی گل ول خاص دھیان کیتا جاندے۔

مڈھلے مسودے دی نظر ثانی کر دیاں محقق یاں مقالہ نگارنوں سخت نقاد بننا پیندے۔ لکھت نوں غور نال پڑھنا چاہیدے۔ جیویں اوہ کسے ہور دی لکھت نوں پہلی وار پڑھ رہیا ہو وے ایہدے لئی محقق نوں چاہیدے۔ کہ اوہ مقالے دے ہر حصے تے مواد دی جانچ کرے ایہدے لئی اوہ ایہہ طریقہ ورت سکدے۔ کہ خاکے، پیراگراف تے جملیاں وغیرہ نوں وکھو وکھ کر کے جانچ پڑتاں کرے۔

پیراگراف:

پیریاں دی ساخت دا جائزہ لینا وی محقق لئی اس ضروری اے۔ لوڑ موجب نظر ثانی کرنی چاہیدی اے۔ پیرے نہ بہتے لمبے ہوون نہ بہت نکے، اک پیرے وچ اکو گل کرنی چاہیدی اے۔ محمد عارف ہوراں دا آکھنا اے:

”ایک جملے سے دوسرے جملے اور ایک خیال سے دوسرے خیال کی سمت جھکلوں کے بغیر سفر۔“

جملہ:

محقق نوں اصلاح طلب جملیاں ول دھیان دینا چاہیدا اے جبکہ اس کے لئے ملے جملیاں نوں نکلے تے سادہ، عام فہم جملیاں وچ ونڈیا جائے۔ انہی کلے بے ربط جملیاں نوں لمے ہموار تے روائی جملیاں وچ پرونا، کچھ جملیاں نوں صرف وضاحت لئی نویں جملیاں وچ ڈھالنا اخیر وچ مقامے دامطالعہ کرنا پیریاں وچ ربط تے ہر پیرے دے جزاں داجائزہ لینا ضروری اے۔ ڈاکٹر عطش درانی لکھدے نیں:

”ایک جملے میں ”اوڑ“ کا الفاظ ایک سے زیادہ بار نہ دیر“۔

مقالمے سارے حصیاں داڑ ونگھا مشاہدہ کرن نال لکھت وچ بہتری تے ربط پیدا ہوندا اے جیہڑیاں کمیاں مقامے دی تو سید ویلے رہ گئیاں اوہناں نوں دور کرن دا محقق نوں موقع ملد اے انہی لکھت بہترین لکھت دے طور تے منظر عام تے آوندی اے۔ تو سید تے نظر ثانی دے مرحلیاں وچوں لنگھن مگروں جیہڑا مسودہ حاصل ہوندا اے اوہ نوں مبیضہ آ کھیا جاندا اے۔ مبیضہ دی بنیاد اتے محقق دی تحقیق دا تفصیلی جائزہ لتا جاندا اے اوہ دے کم دامعیارت قدر و قیمت معین کیتی جاندی اے جنکر اوہ تقاضیاں تے پابندیاں دی پیروی کرے تاں اوہ تحقیق توں مطمئن ہو جاوے گا۔

8.2.1.9.1 تو سید دی اہمیت: (Importance of Blackening)

تحقیقی مقالہ خاص مقصد لئی لکھیا جاندا اے ایہد اقصدد ڈگری دا حصول دی ہو سکد اے تے تحقیقی کم نوں وھا کے ترقی حاصل کرنا اوی۔ مقصد اس دے حصول لئی مقامے یاں مضمون دی تو سید اہمیت دی حاصل اے۔ ایس دوران موضع دی چون توں لے کے مواد اکٹھا کرن تے مواد اکٹھا کرن توں لے کے مقامے دی تو سید نظر ثانی دے عمل تکمیر محقق نوں ڈھیر مرحلیاں وچوں لنگھنا پیندا اے۔ ایہناں مرحلیاں وچوں لنگھ کے اوہ دی لکھن دی صلاحیت وچ وادھا ہوندا اے بہتری وی آوندی اے۔ مواد نوں کس طرح ترتیب دتا جاندا اے کہ منطقی شکل بن جاوے۔ مقامے دی زبان تے بیانن ڈھنگ دا انتخاب کیتا جاندا اے۔ نظر ثانی را ہیں خوبیاں تے خامیاں دا لکھیڑا کر کے بہترین لکھت دارو پ دتا جاندا اے۔

نظر ثانی دی اہمیت توں انکار نہیں۔ مجسمہ ساز، مجسمہ مکمل کرن مگروں اوہ دا مشاہدہ ضرور کردا اے اوہ دا مجسمہ ہر طاحظ نال مکمل اے یاں نہیں وغیرہ۔ انہی لکھدیاں ہوئیاں لکھاری بار بار اپنی لکھت پڑھد اے اوہ دے وچ ربط، تسلسل، ترتیب وغیرہ ہے یاں نہیں۔ تحقیقی مقامے دی تو سید ذمہ داری دا کم ہون دے نال نال محنت طلب کم اے ایہدے پچھے سکالر دی ورھیاں بدھی محنت تے ہمت

ہوندی اے الیں لئی اوہنوں اپنے مقاۓ اُتے نظر ثانی کر دیاں کے وی قسم دی پریشانی یاں بچکپا ہٹ داشکار نہیں ہونا چاہیدا ان ای مقاۓ وچ مواد دی کٹ وڈھ کرن وچ شرمندگی محسوس کرنی چاہیدی اے کیوں جے اوس ولیے تیکر لکھت محدود رہندی اے جدتائیں اوہ مکمل کر کے Internal Examinar یاں External Examinar یاں دے جوانے نہیں کر دتی جاندی۔ نظر ثانی یاں بعد تو سوید دے بارے عبدالرزاق قریشی لکھدے نیں:

”اناطول فرانس آٹھ بار پروف دیکھتا تھا اور بالزاک تو ناقابل یقین حد تک پہنچ گیا، یعنی ستائیں بار۔“

ہر وڈا لکھاری اپنی لکھت نوں بنانظر ثانی عوام اگے نہیں لیا وندا۔ ایہناں دی نظر ثانی عادت اوہناں دیاں لکھتاں وچ شکفتگی تے اختصار ورگیاں خوبیاں پیدا کر دی اے ایہو کارن اے پئی ایہناں دیاں لکھتاں وچ کوئی وی جملہ غیر ضروری نہیں سی اظہار دی صلاحیت تے بیان دی خوبصورتی ای اے جیہڑی لکھت پڑھنہاراں لئی دلچسپ، متاثر کن تے توجہ طلب ہو جاندی اے صلاحیت صرف نظر ثانی دی مرہون منت اے۔